

		Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás	
		Szerző: <i>Krumpli, zsir, tej.</i> Cím: <i>Krumpli, zsir, tej.</i>		Tárgy: <i>381.631</i>	
Forrás: <i>Szoprán</i> <i>Bp.</i> (Hely)		(Idő) <i>1916. X. 4</i> (Köt. v. füz.)		Hely: Idő: <i>"1916"</i>	
				Személy: <i>381.631</i>	

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi Múzeum. 1916.

— Krumpli, zsir, tej. Az embernek összeszorul a szíve, ha mostanában végigmegy az utcákon és látja a városi boltok és bódék előtt a tülekedő asszonyokat, akik egy kis zsirra, meg néhány kiló krumplira várnak órákon keresztül. Mostanában látszik csak meg, hogy milyen jó soruk van a gazdagoknak. Mert akármerre mégy, mindenütt csak kopottas külsejű asszonyokat és gyerekeket látsz a boltok előtt szorongani és tolongani. Kalapos dámák nem igen vetődnek közéjük. Itt-ott, persze, az is kerül, csak hogy az is szegény embernek, valami beamterfélenek vagy más eféle uri nyomorgónak az élete párja. Ez azonban nem azt jelenti, mintha a hivatalnokembereknek telve volna az éléskamrájuk, hanem éppen csak annyit, hogy nem mindenkinek van olyan erős és edzett idegzete, hogy órákon keresztül ácsorogjon a boltok körül egy kis zsirért, krumpliért vagy tejért. Nagyon sokan inkább koplálnak, de nem hagyják magukat megkínózni és a budapesti rendőröktől ide-oda lökdösni. A szegények legtöbbje azonban kénytelen megalkudni a helyzettel, különben bajba kerül. Mégis csak fölháborító, de egyben mélyen elszomorító is, ami itt Budapesten a közellátás körül történik. Mintha csak kéjelegnének az ugynevezett illetékesek a szegény asszonyok kálváriájában. Mert azt állítjuk, hogy mindennek nem kellene így lennie, ahogy van. Csak némi kis előrelátással és jóakarattal is, másként lehetett volna megoldani a dolgokat. A gyermekeknek például nem kellene a tejet nélkülözniök, ha a város nem félne a kávésoktól, ha nem becsülnék többre a kávésok voksait a szegény gyermekek táplálkozásánál. Mert ha a város megszüntetné a délutáni uzsonnakávé a kávéházakban, az föltétlenül több ezer gyermek számára jelentené a mindennapi tejet. De ha maga a polgármester arra az álláspontra helyezkedik a nyilvánosság előtt, hogy: „hiszen bennünket se neveltek tejen, mégis itt vagyunk!” — akkor csak természetes, hogy a kávésokkal szemben érdekeltek vérszemét kapnak és fütyülnek a közérdekre, Budapest szegény gyermekeinek az egészségére. És ugy látszik, ez a mostani szégyenletes helyzet nem is fog megváltozni. Többek között azért sem, mert a szegény embereknek nincsen szószólójuk sem a képviselőházban, sem a városházán. De legalább krumpliról gondoskodnának, legalább ez volna. De ez sem jut a szegény emberek számára, a krumplival is patika módjára bánnak, holott ebből elég termett és így jutna belőle mindenkinek bőségesen. Az a körülmény, hogy a boltok és bódék előtt csak szegény embereket látsz, nemcsak azt mutatja, hogy a gazdagok ellátták magukat kellő módon élelmiszerekkel, hanem azt is, hogy a módosak nem élnek annyira krumplival, mint a szegények — élnének, ha volna.